

Nr 175.

Av herr **Nilsson** i Kabbarp **m. fl.**, om tilläggspension åt f. d. byråchefen *F. H. Schlytern*.

F. d. byråchefen i kungl. generalpoststyrelsen Frans Herman Schlytern, ordförande i kommittén för avgivande av utlåtanden och förslag rörande reglering av statens ämbetsverks och myndigheters löneförhållanden m. m. (den s. k. 1902 års löneregleringskommitté), är berättigad att av postmedlen åtnjuta en årlig pension å 5,000 kronor.

Då vi undertecknade nu genom denna motion tillåta oss att draga under riksdagens prövning frågan, huruvida nämnda pensionsbelopp kan anses motsvara, vad som skäligen bör såsom pension tillkomma f. d. byråchefen Schlytern, få vi till en början för upplysning rörande Schlyterns hittillsvarande verksamhet i statens tjänst och uppdrag meddela följande huvuddrag därav.

Schlytern, som är född den 29 december 1843, blev, efter utnämning till vice häradshövding och därpå följande tjänstgöring å olika befattningar inom statstjänsten och hos riksdagen, den 15 mars 1878 ordinarie byråchef i generalpoststyrelsen.

Den 13 december 1889 förordnades han till ledamot i kommittén för utredning av fråga om post- och telegrafverkens förenande under en gemensam styrelse. (Kommitténs betänkande avgivet den 2 mars 1892.)

Vidare förordnades Schlytern — efter det generalpostdirektören J. E. von Krusenstjerna utnämnts att vara statsråd och chef för civildepartementet — den 9 oktober 1896 att tillsvidare förvalta generalpostdirektörsämbetet med rätt att åtnjuta de med samma ämbete förenade löne- och övriga förmåner. Detta förordnande upphörde den 5 juli 1902 i anledning därav, att von Krusenstjerna avgått såsom statsråd och återtagit generalpostdirektörsämbetet.

Under tiden för Schlyterns chefskap för postverket fullgjorde han förordnanden *dels* att vara Sveriges ombud vid den internationella postkongressen i Washington år 1907, *och dels* att efter generaldirektören C. E. G. B. Storckenfeldt vara ordförande i kommittén för utarbetande av förslag till nya stater för post- och telegrafverken. (Kommitténs betänkande, i två delar, avgavs den 31 oktober 1901.)

Sedermera förordnades Schlytern den 3 oktober 1902 till ordförande i den samtidigt tillsatta 1902 års lönerogleringskommitté. Denna kommitté, inom vilken Schlytern oavbrutet innehåft och utövat ordförandens uppdrag, har intill denna dag avgivit 59 tryckta betänkanden och 149 skriftliga utlåtanden.

Den Schlytern såsom byråchef tillkommande årsavlöning utgick enligt 1878 års löneroglering för generalpoststyrelsen med 4,400 kronor i lön, vartill efter fem års tjänst kom ett ålderstillägg å 600 kronor, samt 2,000 kronor i tjänstgöringspenningar eller således tillhoppa resp. 6,400 och 7,000 kronor; (dock att Schlytern under sin omkring sexåriga förvaltning av generalpostdirektörsämbetet, såsom förut anmärkts, åtnjöt de med samma ämbete förenade avlöningsförmåner). Beträffande villkoren för byråchefsavlöningens åtnjutande gällde kungl. kungörelsen den 6 december 1878; och innehöll denna bland andra den bestämmelsen, att tjänsteman i generalpoststyrelsen skulle, då han uppnått 65 levnads- och 35 tjänstår, vara förpliktad att avgå från sin tjänst, Kungl. Maj:t eller generalpoststyrelsen, där det tillkomme denna att utfärda avskedet, dock obetaget att låta med detsamma anstå, därest och så länge tjänstemannen prövades kunna i tjänsten på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kunde finnas villig att kvarstå i tjänsten.

Emellertid — när den tid nalkades, då Schlytern skulle uppnå 65 års ålder (den 29 december 1908), mottog han från vederbörande i generalpoststyrelsen anmodan att inkomma med sin avskedsansökan; och erhöll han, sedan anmaningen omedelbart efterkommits, avsked ur postverkets tjänst från och med den 1 januari 1909 med rätt att under sin återstående livstid av postmedel åtnjuta en årlig pension av 5,000 kronor.

I denna ordning bör framhållas följande. — Det av Kungl. Maj:t vid 1908 års riksdag framlagda förslaget till ny löneroglering för generalpoststyrelsen blev väl av riksdagen avslaget. Men redan då och så mycket mera mot slutet av året var det visst, att ett förslag om löneroglering för ifrågavarande styrelse, innefattande avlöningsförbättringar för dess befattningshavare, skulle med det snaraste och efter all sanno-

likhet redan vid 1909 års riksdag framföras av Kungl. Maj:t. Så skedde också, och det förslaget antogs att träda i tillämpning med 1910 års ingång.

Hade nu Schlytern vid slutet av år 1908 ansetts fortfarande kunna i tjänsten på tillfredsställande sätt gagna det allmänna och förty fått kvarstå å sin byråchefstjänst vid 1909 års löneroglerings ikraftträdande, skulle hans årspension, med tillämpning av nämnda löneroglerings avlöningsbelopp för byråchef och 1907 års civila pensionslag, hava kommit att efter avsked utgå med 5,600 kronor, i stället för som nu är fallet med 5,000 kronor.

Efter sitt avsked från byråchefstjänsten har Schlytern, frånsett pensionen, för sitt arbete i statens uppdrag uppburit allenast arvode såsom ordförande i lönerogleringskommittén. Detta arvode har för dag, då kommittéarbete pågått, i vilket Schlytern deltagit, utgått under tiden från kommitténs tillsättning till och med år 1915 med 10 kronor och under tiden därefter till och med september 1918 efter 15 kronor samt utgår från och med oktober 1918 med 20 kronor.

Beträffande f. d. byråchefen Schlyterns ekonomiska ställning är det för undertecknade känt, att denna i all huvudsak uppbäres av den honom tillkommande pensionen och arvodet såsom lönerogleringskommitténs ordförande.

I betraktande av de omständigheter, som föranlett bestämmandet av Schlyterns pension till allenast dess nuvarande belopp, och med beaktande särskilt därvid, att den ovan angivna realförutsättning, som kunde hava medfört högre pension — att Schlytern kunnat fortfarande på tillfredsställande sätt gagna det allmänna — i synnerlig grad visat sig föreligga, hava fulla skäl synts oss förefinnas för övervägande, huruvida icke en lämpligen avvägd tilläggspension borde tillerkännas Schlytern.

I sådant hänseende bör tillbörligen uppmärksammas, att det ordförandeuppdrag, Schlytern bekläder i 1902 års lönerogleringskommitté, lika så mycket efter hans avsked från byråchefstjänsten som tidigare inneburit en betydelsefull insats av personligt arbete, alltid krävande samt ihärdigt och ej sällan i hög grad forcerat. Såsom riksdagens ledamöters egen erfarenhet och kännedom i övrigt lära till fullo bestyrka, torde med visshet kunna sägas, att Schlyterns ifrågavarande arbete — präglat, liksom förvisso all hans verksamhet i statens tjänst, av sträng pliktuppfyllelse — varit i synnerlig grad förtjänstfullt och för de förekommande uppgifternas befördrande gagneligt.

Med hänvisning till det ovan anförda få vi hemställa,

att riksdagen ville besluta, att till f. d. byrå-
chefen F. H. Schlytern skall från anslag å riksstatens
tionde huvudtitel utgå en årlig tilläggs pension av
1,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1919.

Aug. Nilsson.

Bernhard Nilsson.

Ulrik Leander.
